

۲۱۱ روز اعتصاب غذا در همبستگی با زندانیان سیاسی در ترکیه

از روز ۲۰ اکتبر ۲۰۰۰، بیش از ۱۰۰۰ نفر از زندانیان سیاسی در سیاهچال های ترکیه اعتصاب غذای نامحدود خود را آغاز کردند. آنها از طرف خانواده هایشان، که در خارج از زندان به این اعتصاب غذا پیوسته اند، مورد حمایت قرار می گیرند.

هدف مبارزه زندانیان سیاسی، مخالفت با انتقال ایشان به زندان های معروف به نوع F است. این نوع زندان های مدرن از سال های ۹۰، با درس گیری از نمونه های اروپائی آن در ترکیه ساخته می شوند. آن ها بخصوص برای زندانیان سیاسی، به منظور ایزوله کردن زندانیان در سلول های انفرادی و یا گروه های ۲ تا سه نفره طرح ریزی شده اند.

«تروریست ها نباید قادر باشند با هم ارتباط برقرار کنند. زیرا وقتی یک زندانی ارتباط نگیرد، مثل یک ماهی در خشکی، می میرد..... وقتی رابطه تروریست با سرچشمه های فکری و ایدئولوژیکی اش قطع گردد، خشک می شود. آن گاه انقلابی گری اش، یعنی بخش ویرانگرش، می میرد....» (راهنمای اداره زندان های ترکیه)

«تنها پاسخ به این عناصر ویرانگر دولت، که در زندان هم رام نمی شوند، جدا سازی آنها از یکدیگر است. آلمان فدرال تجربه های خوبی بدست آورده است که سرمشق های ما هستند.» (مسئول اجرائی زندان های ایزولاسیون در اسپانیا، ۱۹۹۰)

کمیسیون اروپائی لغو شکنجه و سازمان عفو بین الملل زندان های را برای سلامت روانی و جسمی مضر ارزیابی کردند. برای دولت ها تنها داغان کردن شخصیت سیاسی زندانی مطرح است. از طرف دیگر بندهای عمومی این امکان را به زندانی می دهند که به نوعی در مقابل تجاوزات، خشونت ها و بدرفتاری های دائمی زندانبانان مقاومت کنند. زندانیان پیش بینی می کنند که پس از انتقال به زندان های انفرادی، با چنین شرایطی مواجه شوند.

طی این اعتصاب غذا تا امروز [دویست و یازدهمین روز اعتصاب غذا] ۱۸ نفر از زندانیان و ۴ نفر از اعضای خانواده های آنها جان خود را از دست داده اند، وضع جسمی صدها نفر وخیم است و تعدادی بیشمار دچار عارضه های ماندنی دراز مدت شده اند. طی حمله خشن نیروهای دولتی به بیست زندان به منظور خاتمه بخشیدن به اعتصاب غذا، ۲۸ نفر از زندانیان به قتل رسیدند.

زندانیان و اعضای خانواده شان حاضرند آخرین سلاحی را که در اختیار دارند، یعنی زندگی خود را در نبرد برای حفظ شخصیت سیاسی و شأن انسانی خویش، بر علیه سیاست نابود سازی دولت ترکیه به کار گیرند. رژیم ترکیه با وجود اعتراضات وسیع حاضر نیست از نقشه های خود دست بردارد و مصمم است تا به هر قیمتی که باشد، انتقال زندانیان را به انجام برساند.

ما جامعه مدنی، همه سازمان و گروه های سیاسی و توده ای را به همبستگی با خواست های زندانیان سیاسی در ترکیه فرا خوانده، می خواهیم که از دولت ترکیه خواستار تغییر سیاستش شوند.

زنده باد همبستگی با زندانیان در اعتصاب غذا! زندان های ایزولاسیون و شکنجه نابو بای دیگر دندا!

جبهه زاپاتیستی آزادیبخش ملی

ماه مه ۲۰۰۱

شماره فکس:

وزیر عدلیه حکمت ترک

Hikmet Türk: 0090-312-4173954 e-mail: sturk@adalet.gov.tr

وزیر کشور سادتین تانتان

Sadetin Tantan: 0090-312-4172390

وزیر دولت احمیت سزر

Amet Sezar: 0090-312-4171330

رئیس جمهور بولنت اجویت

Bülent Ecevit: 0090-312-4170476

رئیس کل زندان ها علی سوات اروسون

Ali Suat Ertosun: 0090-312-4146301 e-mail: ertosun@adalet.gov.tr

سفارت ترکیه در مکزیک ۴۸۹۴-۵۵۸۲-۰۰۵۲

برای اطلاع بیشتر رجوع کنید به:

سازمان حقوق بشر ترکیه

www.ihd.org.tr

Fax: 0090-212-2514155

کمیته مخالفت با زندان های ایزولاسیون

e-mail: noisolation@ninebyte.de

<http://www.noisolation.de>

hucre_iskencedir@hotmail.com

کمیته همبستگی با زندانیان سیاسی در ترکیه

Detudak@gmx.de

تشکل خانواده های زندانیان سیاسی

فکس ۵۳۲۳۷۰۰-۲۱۲-۰۰۹۰

نشریات:

<http://www.libertad.de>

<http://www.sooderso.de/mail/mlist>